

ساختار هامیلتونی نسبیت عام در فرمول‌بندی ویل‌بین ADM

علیرضا فرجی

دانشگاه صنعتی اصفهان
دانشکده‌ی فیزیک

۲۰ دی ۱۴۰۲

۱ مقدمه

۲ پایه‌ی غیر مختصاتی

• هموستار اسپین

۳ کنش اینشتین-هیلبرت و کنش هیلبرت-پالاتینی

۴ فرمول بندی (۱+۳)

• مشتق هموردا و انحنای بیرونی در ابرسطح

• معادلات گاوس-کودازی

۵ کنش گرانشی در فرم (۱+۳)

• کنش S_{ADM}

۶ فرمول بندی (۱+۳) با ویل بین

• نگاهی دقیق تر به ویل بین

۷ طرح مسئله و حل آن

• تکانه‌ی π^i_a

• تکانه‌ی k^a

• گروه پواسون‌های اساسی و نمادهای مورد استفاده

• سه قید M_{ab}

• سه قید L_{ab}

• سه قید L_{0a}

۸ توضیحاتی در ادامه‌ی پروژه

در اینجا امضای متریک $(- + + +)$ است. نمادگذاری‌ها در بخش‌های مختلف توضیح داده شده است.

در اینجا امضای متریک $(- + + +)$ است. نمادگذاری‌ها در بخش‌های مختلف توضیح داده شده است.

میدان‌های ویل‌بین ، هموستار فضای خم ، هموستار اسپین ، معادله‌ی اینشتین ، کنش اینشتین-هیلبرت و کنش هیلبرت-پالاتینی از مفاهیم مهم در گرانش و ابرگرانش است.

در اینجا امضای متریک $(- + + +)$ است. نمادگذاری‌ها در بخش‌های مختلف توضیح داده شده است.

میدان‌های ویل‌بین ، هموستار فضای خم ، هموستار اسپین ، معادله‌ی اینشتین ، کنش اینشتین-هیلبرت و کنش هیلبرت-پالاتینی از مفاهیم مهم در گرانش و ابرگرانش است.

کنش اینشتین-هیلبرت تابعی از تانسور انحنا با دو اندیس تخت است. تانسور انحنا نیز تابعی از هموستار اسپین و هموستار اسپین نیز تابعی از ویل‌بین است.

در اینجا امضای متریک $(- + + +)$ است. نمادگذاری‌ها در بخش‌های مختلف توضیح داده شده است.

میدان‌های ویل‌بین ، هموستار فضای خم ، هموستار اسپین ، معادله‌ی اینشتین ، کنش اینشتین-هیلبرت و کنش هیلبرت-پالاتینی از مفاهیم مهم در گرانش و ابرگرانش است.

کنش اینشتین-هیلبرت تابعی از تانسور انحنا با دو اندیس تخت است. تانسور انحنا نیز تابعی از هموستار اسپین و هموستار اسپین نیز تابعی از ویل‌بین است.

در کنش هیلبرت-پالاتینی ، هموستار اسپین میدانی مستقل است.

در اینجا امضای متریک $(- + + +)$ است. نمادگذاری‌ها در بخش‌های مختلف توضیح داده شده است.

میدان‌های ویل‌بین ، هموستار فضای خم ، هموستار اسپین ، معادله‌ی اینشتین ، کنش اینشتین-هیلبرت و کنش هیلبرت-پالاتینی از مفاهیم مهم در گرانش و ابرگرانش است.

کنش اینشتین-هیلبرت تابعی از تانسور انحنا با دو اندیس تخت است. تانسور انحنا نیز تابعی از هموستار اسپین و هموستار اسپین نیز تابعی از ویل‌بین است.

در کنش هیلبرت-پالاتینی ، هموستار اسپین میدانی مستقل است.

بررسی کنش گرانشی در تحلیل هامیلتونی نیاز به فرمول‌بندی $(1+3)$ یا ADM دارد. در این حالت ، فضا-زمان چهار بعدی به صورت فضای سه بعدی (ابسطح) و زمان تقسیم‌بندی می‌شود.

در اینجا امضای متریک $(- + + +)$ است. نمادگذاری‌ها در بخش‌های مختلف توضیح داده شده است.

میدان‌های ویل‌بین ، هموستار فضای خم ، هموستار اسپین ، معادله‌ی اینشتین ، کنش اینشتین-هیلبرت و کنش هیلبرت-پالاتینی از مفاهیم مهم در گرانش و ابرگرانش است.

کنش اینشتین-هیلبرت تابعی از تانسور انحنای دو اندیس تخت است. تانسور انحنای نیز تابعی از هموستار اسپین و هموستار اسپین نیز تابعی از ویل‌بین است.

در کنش هیلبرت-پالاتینی ، هموستار اسپین میدانی مستقل است.

بررسی کنش گرانشی در تحلیل هامیلتونی نیاز به فرمول‌بندی $(1+3)$ یا ADM دارد. در این حالت ، فضا-زمان چهار بعدی به صورت فضای سه بعدی (ابرسطح) و زمان تقسیم‌بندی می‌شود.

در فرمول‌بندی ADM ، مشتق هموردا در ابرسطح ، انحنای بیرونی و دسته معادلات گاوس-کودازی اهمیت بسیاری دارند. دسته معادلات گاوس-کودازی روابطی میان انحنای فضا-زمان چهاربعدی و انحنای ابرسطح هستند.

کنش گرانشی در فرمول بندی (۱+۳) منجر به تعیین کنش S_{ADM} می شود. قیود وابریختی دستگاه با استفاده از کنش S_{ADM} و همچنین با تحلیل هامیلتونی به دست می آیند. قیود وابسته به دوران نیز تعیین شده و جبر مولدهای دوران برای آنها برقرار است.

کنش گرانشی در فرمول بندی (۱+۳) منجر به تعیین کنش S_{ADM} می شود. قیود وابریختی دستگاه با استفاده از کنش S_{ADM} و همچنین با تحلیل هامیلتونی به دست می آیند. قیود وابسته به دوران نیز تعیین شده و جبر مولدهای دوران برای آن ها برقرار است.

در فضای چهار بعدی مؤلفه های ویل بین ۱۶ مؤلفه دارد در حالی که متریک ۱۰ مؤلفه مستقل دارد. این ۶ درجه آزادی پیمانه ای مربوط به تبدیلات موضعی لورنتس است.

کنش گرانشی در فرمول بندی (۱+۳) منجر به تعیین کنش S_{ADM} می شود. قیود وابریختی دستگاه با استفاده از کنش S_{ADM} و همچنین با تحلیل هامیلتونی به دست می آیند. قیود وابسته به دوران نیز تعیین شده و جبر مولدهای دوران برای آن ها برقرار است.

در فضای چهار بعدی مؤلفه های ویل بین ۱۶ مؤلفه دارد در حالی که متریک ۱۰ مؤلفه مستقل دارد. این ۶ درجه آزادی پیمانه ای مربوط به تبدیلات موضعی لورنتس است.

با ویل بین بالا مثلثی تقارن موضعی لورنتس به طور کامل نشان داده نمی شود و فقط تقارن دورانی دیده می شود. علت آن است که ۱۶ مؤلفه ویل بین برحسب ۱۳ میدان تعریف می شوند. به عبارت دیگر مانند آن است که بر روی مؤلفه های ویل بین نوعی محدودیت یا تثبیت پیمانه ای انجام شده باشد.

کنش گرانشی در فرمول بندی $(1+3)$ منجر به تعیین کنش S_{ADM} می شود. قیود وابریختی دستگاه با استفاده از کنش S_{ADM} و همچنین با تحلیل هامیلتونی به دست می آیند. قیود وابسته به دوران نیز تعیین شده و جبر مولدهای دوران برای آن ها برقرار است.

در فضای چهار بعدی مؤلفه های ویل بین ۱۶ مؤلفه دارد در حالی که متریک ۱۰ مؤلفه مستقل دارد. این ۶ درجه آزادی پیمانه ای مربوط به تبدیلات موضعی لورنتس است.

با ویل بین بالا مثلثی تقارن موضعی لورنتس به طور کامل نشان داده نمی شود و فقط تقارن دورانی دیده می شود. علت آن است که ۱۶ مؤلفه ویل بین برحسب ۱۳ میدان تعریف می شوند. به عبارت دیگر مانند آن است که بر روی مؤلفه های ویل بین نوعی محدودیت یا تثبیت پیمانه ای انجام شده باشد.

شکل بدون محدودیت ویل بین را می توان به شکل ۱۶ مؤلفه ای مستقل تعریف کرد. حال سؤال این است که آیا در شکل بدون محدودیت مؤلفه های ویل بین در فرمول بندی ADM می توان تقارن موضعی لورنتس را به طور کامل نشان داد؟ این همان سؤال است که به دنبال جواب آن بودم.

کنش گرانشی در فرمول بندی $(1+3)$ منجر به تعیین کنش S_{ADM} می شود. قیود وابریختی دستگاه با استفاده از کنش S_{ADM} و همچنین با تحلیل هامیلتونی به دست می آیند. قیود وابسته به دوران نیز تعیین شده و جبر مولدهای دوران برای آن ها برقرار است.

در فضای چهار بعدی مؤلفه های ویل بین ۱۶ مؤلفه دارد در حالی که متریک ۱۰ مؤلفه مستقل دارد. این ۶ درجه آزادی پیمانهای مربوط به تبدیلات موضعی لورنتس است.

با ویل بین بالا مثلثی تقارن موضعی لورنتس به طور کامل نشان داده نمی شود و فقط تقارن دورانی دیده می شود. علت آن است که ۱۶ مؤلفه ویل بین برحسب ۱۳ میدان تعریف می شوند. به عبارت دیگر مانند آن است که بر روی مؤلفه های ویل بین نوعی محدودیت یا تثبیت پیمانهای انجام شده باشد.

شکل بدون محدودیت ویل بین را می توان به شکل ۱۶ مؤلفه مستقل تعریف کرد. حال سؤال این است که آیا در شکل بدون محدودیت مؤلفه های ویل بین در فرمول بندی ADM می توان تقارن موضعی لورنتس را به طور کامل نشان داد؟ این همان سؤال است که به دنبال جواب آن بودم.

انتظار می رفت که جواب مثبت باشد که همین طور نیز شد. برای رسیدن به نتیجه ی مورد نظر از شکل کنش گرانشی بر حسب ویل بین در فرمول بندی $(1+3)$ تکانه های همیوگ متناظر را تعیین کرده و قیود مسئله را به دست آوردم. نشان دادم که این قیود جبر لورنتس را به طور کامل برآورده می کنند.

پایه‌ی غیر مختصاتی

پایه‌ی غیر مختصاتی

- در خمینه‌ی M در هر نقطه‌ی P ، در فضای مماس T_p و فضای دوگان مماس T_p^*

$$\hat{e}_{(\mu)} = \partial_\mu$$

$$\hat{\theta}^{(\mu)} = dx^\mu$$

- پایه‌ی برداری غیر مختصاتی $\hat{e}_{(a)}$ (تتراد یا ویل‌بین) در هر نقطه

$$\hat{e}_{(\mu)} = e_\mu^a \hat{e}_{(a)} \quad (1.2)$$

$$\hat{e}_{(a)} = e^{\mu}_a \hat{e}_{(\mu)} \quad (2.2)$$

$$\hat{\theta}^{(c)} = e_\nu^c \hat{\theta}^{(\nu)} \quad (3.2)$$

$$\eta_{ab} = g_{\mu\nu} e^\mu_a e^\nu_b \quad (4.2)$$

$$g_{\mu\nu} = \eta_{ab} e_\mu^a e_\nu^b \quad (5.2)$$

$$e_\mu^a e^\mu_b = \delta^a_b, \quad e_\mu^a e^\nu_a = \delta^\nu_\mu \quad (6.2)$$

حروف یونانی برای اندیس‌های خم (پایه مختصاتی)

حروف انگلیسی برای اندیس‌های تخت (پایه غیر مختصاتی)

- رابطه‌ی بین g (دترمینان متریک $g_{\mu\nu}$) و e (دترمینان e_{μ}^a)

$$\sqrt{-g} = e \quad (۷.۲)$$

- مثالی از تبدیل اندیس‌های تخت و خم به یکدیگر

$$T^{ab}{}_c = e_{\mu}^a T^{\mu b}{}_c = e_{\mu}^a e_{\nu}^b T^{\mu\nu}{}_c = e_{\mu}^a e_{\nu}^b e^{\rho}{}_c T^{\mu\nu}{}_{\rho} \quad (۸.۲)$$

- مثالی از تبدیل تانسور آمیخته

$$X^{a'\mu'}{}_{b'\nu'} = \Lambda^{a'}{}_a \Lambda^{b'}{}_{b'} \frac{\partial x^{\mu'}}{\partial x^{\mu}} \frac{\partial x^{\nu}}{\partial x^{\nu'}} X^{a\mu}{}_{b\nu} \quad (۹.۲)$$

- مشتق هموردا در فضای خم برای مؤلفه‌ی تانسور $X^{\mu}{}_{\nu}$

$$\nabla_{\rho} X^{\mu}{}_{\nu} = \partial_{\rho} X^{\mu}{}_{\nu} + \Gamma^{\mu}_{\rho\lambda} X^{\lambda}{}_{\nu} - \Gamma^{\lambda}_{\rho\nu} X^{\mu}{}_{\lambda} \quad (۱۰.۲)$$

- در این رابطه $\Gamma^{\lambda}_{\rho\nu}$ را هموستار گویند.

- هموستار منطبق بر متریک (نماد کریستوفل)

$$\Gamma^{\lambda}_{\rho\nu} = \frac{1}{2} g^{\lambda\sigma} (\partial_{\rho} g_{\nu\sigma} + \partial_{\nu} g_{\sigma\rho} - \partial_{\sigma} g_{\rho\nu}) \quad , \quad \Gamma^{\lambda}_{\rho\nu} = \Gamma^{\lambda}_{\nu\rho} \quad (۱۱.۲)$$

- تعریف تانسور پیچش

$$T^{\lambda}{}_{\rho\nu} = \Gamma^{\lambda}_{\rho\nu} - \Gamma^{\lambda}_{\nu\rho} \quad (۱۲.۲)$$

هموستار منطبق بر متریک بدون پیچش است.

- مشتق هموردای مؤلفه‌ی تانسوری X^a_b

$$\nabla_\mu X^a_b = \partial_\mu X^a_b + \omega_\mu^a{}_c X^c_b - \omega_\mu^c{}_b X^a_c \quad (13.2)$$

$\omega_\mu^a{}_c$ هموستار اسپین (پاد متقارن نسبت به دو اندیس تخت)

- روابط میان هموستار و هموستار اسپین

$$\Gamma^\nu_{\mu\lambda} = e^\nu{}_a \partial_\mu e_\lambda^a + e^\nu{}_a e_\lambda^b \omega_\mu^a{}_b \quad (14.2)$$

$$\omega_\mu^c{}_d = e_\nu^c e^\lambda{}_d \Gamma^\nu_{\mu\lambda} - e^\lambda{}_d \partial_\mu e_\lambda^c \quad (15.2)$$

- اصل موضوعه‌ی تتراد

$$\nabla_\mu e_\lambda^c = \nabla_\mu e^\lambda{}_c = 0 \quad (16.2)$$

- مؤلفه‌ی تانسوری پیچش با اندیس‌های آمیخته‌ی دو اندیس خم و یک اندیس تخت

$$T^a{}_{\mu\nu} = \partial_\mu e_\nu^a - \partial_\nu e_\mu^a + \omega_\mu^a{}_b e_\nu^b - \omega_\nu^a{}_b e_\mu^b \quad (17.2)$$

- مؤلفه‌ی تانسور آمیخته‌ی انحنا‌ی ریمان با دو اندیس تخت و دو اندیس خم

$$R^a{}_{b\mu\nu} = \partial_\mu \omega_\nu^a{}_b - \partial_\nu \omega_\mu^a{}_b + \omega_\mu^a{}_c \omega_\nu^c{}_b - \omega_\nu^a{}_c \omega_\mu^c{}_b \quad (18.2)$$

کنش اینشتین-هیلبرت و کنش هیلبرت-پالاتینی

کنش اینشتین-هیلبرت و کنش هیلبرت-پالاتینی

چگالی لاگرانژی اینشتین-هیلبرت بر حسب ویلین

$$\mathcal{L}_{EH} = ee^{\alpha}{}_{a}e^{\beta}{}_{b}R^{ab}{}_{\alpha\beta}(\omega(e)) \quad (۱.۳)$$

کنش اینشتین-هیبرت و کنش هیلبرت-پالاتینی

چگالی لاگرانژی اینشتین-هیبرت بر حسب ویلین

$$\mathcal{L}_{EH} = ee^\alpha{}_a e^\beta{}_b R^{ab}{}_{\alpha\beta}(\omega(e)) \quad (۱.۳)$$

چگالی لاگرانژی هیلبرت-پالاتینی

$$\mathcal{L}_{HP} = ee^\alpha{}_a e^\beta{}_b R^{ab}{}_{\alpha\beta}(\omega_\gamma{}^{cd}) \quad (۲.۳)$$

فرمول بندی (۱+۳)

فرمول بندی (۱+۳)

فرمول بندی (۱+۳)

تقسیم فضا-زمان به متغیرهای دینامیکی فضایی و زمانی با حفظ ساختار هندسی نظریه

فرمول‌بندی (۱+۳)

فرمول‌بندی (۱+۳)

تقسیم فضا-زمان به متغیرهای دینامیکی فضایی و زمانی با حفظ ساختار هندسی نظریه

- میدان اسکالر $t(x^\alpha)$ (ثابت $t =$) خانواده‌ای از ابرسطح‌های فضاگونه‌ی غیر متقاطع در فضا-زمان با مؤلفه‌های بردار عمود بر سطح n_α

$$n_\alpha \propto \partial_\alpha t$$

- مختصات فضایی y^i در ابر سطح $\Sigma(t)$ (پارامتر مشخص کننده‌ی سطح)
- منحنی‌های متقاطع با ابرسطح‌های فضاگونه نگاشتی از رویدادها از یک ابرسطح به ابرسطح دیگر هستند. برای مختصات چهار بعدی $x^\alpha(t, y^i)$

$$t^\alpha = \frac{\partial x^\alpha}{\partial t}$$

t^α مؤلفه‌های بردار مماس بر منحنی با شرط قیدی

$$t^\alpha \partial_\alpha t = 1$$

- $\hat{h}_i^\alpha = \frac{\partial x^\alpha}{\partial y^i}$ تصویری به ابرسطح

$$\hat{h}_i^\alpha n_\alpha = 0$$

- برای بردار واحد n_α و بردار t^α

$$n_\alpha = -N \partial_\alpha t \quad (۱.۴)$$

$$t^\alpha = N n^\alpha + N^i \hat{h}_i^\alpha \quad (۲.۴)$$

$$n_\alpha n^\alpha = -1 \quad \text{در ابرسطح فضاگونه} \quad (۳.۴)$$

N را افت (lapse) و N^i ها را انتقال یا جابجایی (shift) گویند.

- با تبدیل مختصات، متریک و معکوس متریک تفکیک شده‌ی فضایی و زمانی عبارتند از

$$g_{00} = N^i N_i - N^2 \quad g_{0i} = N_i \quad g_{ij} = h_{ij} = g_{\alpha\beta} \hat{h}_i^\alpha \hat{h}_j^\beta \quad (۴.۴)$$

$$g^{00} = -N^{-2} \quad g^{0i} = N^{-2} N^i \quad g^{ij} = h^{ij} - N^{-2} N^i N^j \quad (۵.۴)$$

- h دترمینان متریک فضایی h_{ij}

$$\sqrt{-g} = N \sqrt{h} \quad (۶.۴)$$

- متریک القایی در ابرسطح فضا گونه در نمادگذاری چهار بعدی (حالت هموردای $(x^\alpha = (t, y^i))$)

$$h_{\alpha\beta} = g_{\alpha\beta} + n_\alpha n_\beta \quad n_0 = -N \text{ و } n_i = 0 \quad (۷.۴)$$

$$h^{\alpha\beta} = g^{\alpha\beta} + n^\alpha n^\beta \quad n^0 = g^{00} n_0 = N^{-1} \text{ و } n^i = g^{i0} n_0 = -N^i N^{-1} \quad (۸.۴)$$

- (تانسور تصویر به ابرسطح در حالت هموردا) $h^\alpha_\beta = \delta^\alpha_\beta + n^\alpha n_\beta$

$$h^\alpha_\beta n^\beta = 0 \quad n^\beta \nabla_\alpha n_\beta = 0 \quad \underbrace{n_{[\alpha} \nabla_\beta n_{\rho]}}_{\text{قضیه‌ی فروبنیوس}} = 0 \quad (۹.۴)$$

مشتق هموردای D

بر تانسورهای ابرسطح اثر کرده و منجر به تانسورهایی در همین ابرسطح می‌شود.

مشتق هموردای D

بر تانسورهای ابرسطح اثر کرده و منجر به تانسورهایی در همین ابرسطح می‌شود.

• برای مؤلفه‌ی بردار $X^\beta \in \Sigma(t)$

$$D_\alpha X^\beta = h_\alpha^\rho h_\sigma^\beta \nabla_\rho X^\sigma \quad (10.4)$$

مشتق هموردای D

بر تانسورهای ابرسطح اثر کرده و منجر به تانسورهایی در همین ابرسطح می‌شود.

• برای مؤلفه‌ی بردار $X^\beta \in \Sigma(t)$

$$D_\alpha X^\beta = h_\alpha^\rho h_\sigma^\beta \nabla_\rho X^\sigma \quad (10.4)$$

تانسور متقارن انحنا بیرونی $K_{\alpha\beta}$

اطلاعاتی از تغییر رویدادها بین ابرسطح‌ها را مشخص می‌کند.

مشتق همودای D

بر تانسورهای ابرسطح اثر کرده و منجر به تانسورهایی در همین ابرسطح می‌شود.

• برای مؤلفه‌ی بردار $X^\beta \in \Sigma(t)$

$$D_\alpha X^\beta = h_\alpha^\rho h_\sigma^\beta \nabla_\rho X^\sigma \quad (10.4)$$

تانسور متقارن انحای بیرونی $K_{\alpha\beta}$

اطلاعاتی از تغییر رویدادها بین ابرسطح‌ها را مشخص می‌کند.

• طبق تعریف :

$$K_{\alpha\beta} = -h_\alpha^\rho h_\beta^\sigma \nabla_\rho n_\sigma = -h_\alpha^\rho (\delta_\beta^\sigma + n^\sigma n_\beta) \nabla_\rho n_\sigma = -h_\alpha^\rho \nabla_\rho n_\beta \quad (11.4)$$

• از رابطه (۱۱.۴)

$$-\nabla_\alpha n_\beta = K_{\alpha\beta} + n_\alpha a_\beta \quad (12.4)$$

$$a_\beta = n^\rho \nabla_\rho n_\beta \quad \text{که در آن} \quad (13.4)$$

دسته معادلات گاوس-کودازی

روابطی بین انحناى فضا-زمان چهاربعدى و انحناى سه بعدى در ابرسطح $\Sigma(t)$ را مشخص مى‌کنند.

روابطی بین انحنای فضا-زمان چهاربعدی و انحنای سه بعدی در ابرسطح $\Sigma(t)$ را مشخص می‌کنند.

• با شروع از

$$\begin{aligned}
 -{}^{(3)}R_{\lambda\rho\alpha\beta}X^\lambda &= D_\alpha D_\beta X_\rho - D_\beta D_\alpha X_\rho \\
 &= h_\alpha^\mu h_\beta^\nu h_\rho^\sigma \nabla_\mu (h_\nu^\eta h_\sigma^\tau \nabla_\eta X_\tau) - (\alpha \leftrightarrow \beta) \\
 &= h_\alpha^\mu h_\beta^\eta h_\rho^\tau \nabla_\mu \nabla_\eta X_\tau - h_\beta^\eta n^\tau K_{\alpha\rho} \nabla_\eta X_\tau - (\alpha \leftrightarrow \beta)
 \end{aligned}
 \tag{۱۴.۴}$$

• چهار شکل از معادلات گاوس-کودازی

$${}^{(3)}R_{\sigma\rho\alpha\beta} = h_\sigma^\lambda h_\rho^\tau h_\alpha^\mu h_\beta^\eta R_{\lambda\tau\mu\eta} - (K_{\sigma\alpha}K_{\rho\beta} - K_{\sigma\beta}K_{\rho\alpha}) \tag{۱۵.۴}$$

$$2n^\alpha n^\beta G_{\alpha\beta} = {}^{(3)}R + K^2 - K_{\alpha\beta}K^{\alpha\beta} \tag{۱۶.۴}$$

$$h_\sigma^\lambda h_\alpha^\mu h^\tau{}^\eta R_{\lambda\tau\mu\eta} = {}^{(3)}R_{\sigma\alpha} + K_{\sigma\alpha}K - K_\sigma{}^\rho K_{\rho\alpha} \tag{۱۷.۴}$$

$$h_\sigma^\lambda h_\alpha^\mu R_{\lambda\mu} + h_\sigma^\lambda h_\alpha^\mu n^\tau n^\eta R_{\lambda\tau\mu\eta} = {}^{(3)}R_{\sigma\alpha} + K_{\sigma\alpha}K - K_\sigma{}^\rho K_{\rho\alpha} \tag{۱۸.۴}$$

کنش گرانشی در فرم (۱+۳)

کنش گرانژی در فرم (۱+۳)

در کنش اینشتین-هیلبرت

$$S_{EH} = \int d^4x \sqrt{-g} R \quad (1.5)$$

$$(1+3) \text{ فرمول بندی} \Rightarrow S_{EH} = S_{ADM} - 2 \underbrace{\int d^4x \sqrt{-g} \nabla_\alpha (a^\alpha + K n^\alpha)}_{\text{انتگرال سطحی که کنار گذاشته می شود.}} \quad (2.5)$$

کنش گرانشی در فرم (۱+۳)

در کنش اینشتین-هیلبرت

$$S_{EH} = \int d^4x \sqrt{-g} R \quad (1.5)$$

$$(1+3) \text{ فرمول بندی} \Rightarrow S_{EH} = S_{ADM} - 2 \underbrace{\int d^4x \sqrt{-g} \nabla_\alpha (a^\alpha + K n^\alpha)}_{\text{انتگرال سطحی که کنار گذاشته می شود.}} \quad (2.5)$$

کنش S_{ADM} کنش S_{ADM} برابر است با

$$S_{ADM} = \int dt d^3x \mathcal{L}_{ADM} \quad (3.5)$$

$$\text{با چگالی لاگرانژی} \quad \mathcal{L}_{ADM} = N \sqrt{h} \left({}^{(3)}R - K^2 + K_{\alpha\beta} K^{\alpha\beta} \right) \quad (4.5)$$

- S_{ADM} به طور کامل در فرمالیسم (۱+۳) است.
- متغیرهای کنش ، h_{ij} و N_i و N هستند.
- مشتق زمانی N و N_i در کنش ظاهر نمی شوند

$$\frac{\partial \mathcal{L}_{ADM}}{\partial \dot{N}} = \mathcal{P} = 0 \Rightarrow \mathcal{P} \approx 0 \quad \text{یک قید} \quad (۵.۵)$$

$$\frac{\partial \mathcal{L}_{ADM}}{\partial \dot{N}_i} = \mathcal{P}^i = 0 \Rightarrow \mathcal{P}^i \approx 0 \quad \text{سه قید} \quad (۶.۵)$$

- معادلات حرکت N و N_i (قیود **وابریختی**)

$$\frac{\partial \mathcal{L}_{ADM}}{\partial N} = 0 \Rightarrow {}^{(3)}R + K^2 - K_{ij}K^{ij} \approx 0 \quad (۷.۵)$$

$$D_i \left(\frac{\partial \mathcal{L}_{ADM}}{\partial (D_i N_j)} \right) = 0 \Rightarrow D_i (K^{ij} - K h^{ij}) \approx 0 \quad (۸.۵)$$

فرمول بندی (۱+۳) با ویل بین

انديس‌های ρ, ν, μ و ... برای پایه‌ی مختصاتی (خم) اعداد (0, 1, 2, 3)

انديس‌های A, B, C و ... برای پایه‌ی غیر مختصاتی (تخت یا لورنتسی) اعداد (0, 1, 2, 3)

انديس‌های i, j, k و ... برای پایه‌ی مختصاتی فضایی اعداد (1, 2, 3)

انديس‌های a, b, c و ... برای پایه‌ی غیر مختصاتی فضایی اعداد (1, 2, 3)

• ویل بین بالا مثلثی \hat{E}_μ^A و معکوس آن \hat{E}^μ_A

$$\hat{E}_\mu^A = \begin{bmatrix} N & N^i e_i^a \\ 0 & e_i^a \end{bmatrix} \quad \hat{E}^\mu_A = \begin{bmatrix} N^{-1} & 0 \\ -N^i N^{-1} & e^i_a \end{bmatrix} \quad (1.6)$$

• e^i_a و e_i^a قسمت فضایی ویل بین و معکوس آن هستند

$$\begin{aligned} e_i^a e^i_b &= \delta_b^a, & e_i^a e^j_a &= \delta_j^i \\ e_i^a e_j^b \eta_{ab} &= h_{ij}, & e^i_a e^j_b h_{ij} &= \eta_{ab} \\ e^i_a e^j_b \eta^{ab} &= h^{ij}, & e_i^a e_j^b h^{ij} &= \eta^{ab} \end{aligned} \quad (2.6)$$

• برای ویل‌بین بالا مثلثی و معکوس آن

$$\begin{aligned}
 \hat{E}_\mu^A \hat{E}^\mu_B &= \delta_B^A, & \hat{E}_\mu^A \hat{E}^\nu_A &= \delta_\mu^\nu \\
 \hat{E}_\mu^A \hat{E}_\nu^B \eta_{AB} &= g_{\mu\nu}, & \hat{E}^\mu_A \hat{E}^\nu_B g_{\mu\nu} &= \eta_{AB} \\
 \hat{E}^\mu_A \hat{E}^\nu_B \eta^{AB} &= g^{\mu\nu}, & \hat{E}_\mu^A \hat{E}_\nu^B g^{\mu\nu} &= \eta^{AB}
 \end{aligned} \tag{۳.۶}$$

• برای ویل‌بین بالا مثلثی و معکوس آن

$$\begin{aligned}\hat{E}_\mu^A \hat{E}^\mu_B &= \delta_B^A, & \hat{E}_\mu^A \hat{E}^\nu_A &= \delta_\mu^\nu \\ \hat{E}_\mu^A \hat{E}_\nu^B \eta_{AB} &= g_{\mu\nu}, & \hat{E}^\mu_A \hat{E}^\nu_B g_{\mu\nu} &= \eta_{AB} \\ \hat{E}^\mu_A \hat{E}^\nu_B \eta^{AB} &= g^{\mu\nu}, & \hat{E}_\mu^A \hat{E}_\nu^B g^{\mu\nu} &= \eta^{AB}\end{aligned}\quad (۳.۶)$$

رابطه‌ی کنش S_{ADM} بر حسب ویل‌بین

$$S = \int dt d^3x \mathcal{L} \quad (۴.۶)$$

$$\mathcal{L} = Ne \left({}^{(3)}R(e) - K^2 + K_{ij} K^{ij} \right) \quad (۵.۶)$$

$$K_{ij} = \frac{1}{2N} (D_i N_j + D_j N_i - \dot{e}_i^a e_{ja} - e_{ia} \dot{e}_j^a) \quad (۶.۶)$$

- برای ویل‌بین بالا مثلثی و معکوس آن

$$\begin{aligned}\hat{E}_\mu^A \hat{E}^\mu_B &= \delta_B^A, & \hat{E}_\mu^A \hat{E}^\nu_A &= \delta_\mu^\nu \\ \hat{E}_\mu^A \hat{E}_\nu^B \eta_{AB} &= g_{\mu\nu}, & \hat{E}^\mu_A \hat{E}^\nu_B g_{\mu\nu} &= \eta_{AB} \\ \hat{E}^\mu_A \hat{E}^\nu_B \eta^{AB} &= g^{\mu\nu}, & \hat{E}_\mu^A \hat{E}_\nu^B g^{\mu\nu} &= \eta^{AB}\end{aligned}\quad (3.6)$$

رابطه‌ی کنش S_{ADM} بر حسب ویل‌بین

$$S = \int dt d^3x \mathcal{L} \quad (4.6)$$

$$\mathcal{L} = Ne \left({}^{(3)}R(e) - K^2 + K_{ij} K^{ij} \right) \quad (5.6)$$

$$K_{ij} = \frac{1}{2N} (D_i N_j + D_j N_i - \dot{e}_i^a e_{ja} - e_{ia} \dot{e}_j^a) \quad (6.6)$$

- تکانه‌ی کانونیک π^i_a

$$\pi^i_a = \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \dot{e}_i^a} = 2e e_{ja} (K h^{ij} - K^{ij}) \quad (7.6)$$

- سه قید

$$\tilde{M}_{ab} = e_{ia}\pi^i_b - e_{ib}\pi^i_a \quad (۸.۶)$$

جبر لورنتس را برآورده می‌کنند

$$\{\tilde{M}_{ab}, \tilde{M}'_{cd}\} = (\eta_{ac}\tilde{M}_{bd} - \eta_{ad}\tilde{M}_{bc} + \eta_{bd}\tilde{M}_{ac} - \eta_{bc}\tilde{M}_{ad})\delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} \quad (۹.۶)$$

این سه قید مولد دوران بوده و جبر لورنتس به جبر مولدهای دوران تقلیل می‌یابد.

- اثبات رابطه‌ی (۳۷.۷) نیاز به روابط کروشه‌پواسون‌های اساسی دارد

$$\{e_{ia}, \pi'^j_b\} = \delta^j_i \eta_{ab} \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} \quad (۱۰.۶)$$

$$\{e_{ia}, e'_{jb}\} = \{\pi^i_a, \pi'^j_b\} = 0 \quad (۱۱.۶)$$

که در این روابط

$$e_{ia} = e_{ia}(\mathbf{x}) \quad , \quad e'_{jb} = e_{jb}(\mathbf{x}') \quad , \quad \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} = \delta(\mathbf{x} - \mathbf{x}')$$

- با معکوس کردن رابطه‌ی (۷.۶)

$$K^i_j = \frac{1}{4e} (e_k^a \pi^k_a \delta_j^i - 2e_j^a \pi^i_a) \quad (۱۲.۶)$$

- چگالی هامیلتونی $\mathcal{H} = \pi^i_a \dot{e}_i^a - \mathcal{L}$ با کنار گذاشتن جمله‌ی سطحی

$$\mathcal{H} = Ne \left(- {}^{(3)}R(e) - K^2 + K_{ij} K^{ij} \right) - 2e N_j D_i (K h^{ij} - K^{ij}) \quad (۱۳.۶)$$

- اضافه کردن ضرایبی از قیود اولیه‌ی \tilde{M}_{ab} به چگالی هامیلتونی و استفاده از چگالی لاگرانژی

$$\tilde{\mathcal{L}} = \pi^i_a \dot{e}_i^a - (\mathcal{H} + \lambda^{ab} \tilde{M}_{ab}) \quad (۱۴.۶)$$

کنش منجر می‌شود به

$$\tilde{S} = \int dt d^3x (\pi^i_a \dot{e}_i^a - NC - N_j \mathcal{C}^j - \lambda^{ab} \tilde{M}_{ab}) \quad (۱۵.۶)$$

- در این رابطه

$$\mathcal{C} = e \left(- {}^{(3)}R(e) - K^2 + K_{ij} K^{ij} \right) \quad (۱۶.۶)$$

$$\mathcal{C}^j = -2e D_i (K h^{ij} - K^{ij}) \quad (۱۷.۶)$$

- \mathcal{C} و \mathcal{C}^j همان قیود و ابرریختی هستند.

از ۱۶ مؤلفه‌ی میدان ویل‌بین \hat{E}_μ^A در فضای ۴ بعدی، ۱۳ مؤلفه غیر صفر هستند. در اینجا نوعی تشبیت پیمان‌های یا محدودیت برای ۳ مؤلفه داریم. تقارن موضعی لورنتس به طور کامل دیده نمی‌شود. فقط تقارن چرخشی لورنتس دیده می‌شود.

از ۱۶ مؤلفه‌ی میدان ویل‌بین \hat{E}_μ^A در فضای ۴ بعدی، ۱۳ مؤلفه غیر صفر هستند. در اینجا نوعی تشبیت پیمانه‌ای یا محدودیت برای ۳ مؤلفه داریم. تقارن موضعی لورنتس به طور کامل دیده نمی‌شود. فقط تقارن چرخشی لورنتس دیده می‌شود.

• شکل عمومی تبدیلات خیز

$$\Lambda(q)^A_B = \begin{bmatrix} \gamma & q_b \\ q^a & \delta^a_b + \frac{1}{1+\gamma} q^a q_b \end{bmatrix} \quad (18.6)$$

q^a ها مؤلفه‌های بردار سه بعدی با رابطه‌ی $\gamma = \sqrt{1 + q^a q_a}$ هستند.

• اثر تبدیلات خیز بر میدان ویل‌بین \hat{E}_μ^A منجر می‌شود به

$$E_\mu^A = \Lambda(q)^A_B \hat{E}_\mu^B \quad (19.6)$$

میدان ویل‌بین با ۱۶ مؤلفه‌ی مستقل

$$\Rightarrow E_\mu^A = \begin{bmatrix} N\gamma + N^j e_j^c q_c & Nq^a + N^j e_j^c (\delta_c^a + \frac{1}{1+\gamma} q_c q^a) \\ e_i^c q_c & e_i^c (\delta_c^a + \frac{1}{1+\gamma} q_c q^a) \end{bmatrix} \quad (20.6)$$

- مؤلفه‌های معکوس ویل‌بین

$$E^\mu_A = \begin{bmatrix} \frac{1}{N}\gamma & -\frac{1}{N}q_a \\ -\frac{N^i}{N}\gamma - q^c e^i_c & \frac{N^i}{N}q_a + e^i_c(\delta_a^c + \frac{1}{1+\gamma}q_a q^c) \end{bmatrix} \quad (۲۱.۶)$$

- سه مؤلفه‌ی q^a (مؤلفه‌های خیز) در شکل عمومی ویل‌بین ظاهر می‌شوند.
- هر ۱۶ مؤلفه‌ی ویل‌بین برحسب ۱۶ میدان N ، N^i ، e_i^a و q^a تعریف می‌شوند.

- مؤلفه‌های معکوس ویل‌بین

$$E^\mu_A = \begin{bmatrix} \frac{1}{N}\gamma & -\frac{1}{N}q_a \\ -\frac{N^i}{N}\gamma - q^c e^i_c & \frac{N^i}{N}q_a + e^i_c(\delta_a^c + \frac{1}{1+\gamma}q_a q^c) \end{bmatrix} \quad (21.6)$$

- سه مؤلفه‌ی q^a (مؤلفه‌های خیز) در شکل عمومی ویل‌بین ظاهر می‌شوند.
- هر ۱۶ مؤلفه‌ی ویل‌بین برحسب ۱۶ میدان N^i ، N ، e_i^a و q^a تعریف می‌شوند.

کنش اینشتین-هیلمبرت برحسب ویل‌بین

$$S_{EH} = \int d^4x \mathcal{L}_{EH} \quad (22.6)$$

$$\mathcal{L}_{EH} = ER, \quad R = \frac{1}{4}\Omega^{ABC}\Omega_{ABC} + \frac{1}{2}\Omega^{ABC}\Omega_{ACB} - \Omega_{AC}^A\Omega_B^{CB} \quad (23.6)$$

$$\Omega^{ABC} = E^{\mu A}E^{\nu B}\partial_{[\mu}E_{\nu]}^C \quad (24.6)$$

E دترمینان ویل‌بین E_μ^A و R اسکالر ریچی است.

طرح مسئله و حل آن

طرح مسئله و حل آن

طرح مسئله

سؤال : آیا در شکل بدون محدودیت میدان‌های ویل‌بین ، می‌توان تقارن موضعی لورنتس را به طور کامل مشاهده کرد؟

جواب قاعده‌تاً باید مثبت می‌بود و این امیدواری وجود داشت که این تقارن به‌طور کامل دیده شود. برای این منظور در صدد حل مسئله بر آمدم و در نهایت به نتیجه‌ی مورد نظر رسیدم. در این بخش روش حل مسئله را شرح می‌دهم.

طرح مسئله و حل آن

طرح مسئله

سؤال : آیا در شکل بدون محدودیت میدان‌های ویل‌بین ، می‌توان تقارن موضعی لورنتس را به طور کامل مشاهده کرد؟

جواب قاعده‌تاً باید مثبت می‌بود و این امیدواری وجود داشت که این تقارن به‌طور کامل دیده شود. برای این منظور در صدد حل مسئله بر آمدم و در نهایت به نتیجه‌ی مورد نظر رسیدم. در این بخش روش حل مسئله را شرح می‌دهم.

چگالی لاگرانژی

$$\mathcal{L}_{EH} = E \left(\frac{1}{4} \Omega^{ABC} \Omega_{ABC} + \frac{1}{2} \Omega^{ABC} \Omega_{ACB} - \Omega_{AC}{}^A \Omega_B{}^{CB} \right) \quad (1.7)$$

که در آن

$$\begin{aligned} \Omega^{ABC} &= E^{\mu A} E^{\nu B} \partial_{[\mu} E_{\nu]}{}^C \\ &= (E^{\mu A} E^{\nu B} - E^{\nu A} E^{\mu B}) \partial_{\mu} E_{\nu}{}^C \end{aligned} \quad (2.7)$$

با $N_i = 0$ و $N = 1$

$$E_{\mu}^A = \begin{bmatrix} \gamma & q^a \\ e_i^c q_c & e_i^a + \frac{1}{(\gamma+1)} e_i^c q_c q^a \end{bmatrix} \quad (3.7)$$

$$E^{\mu}_A = \begin{bmatrix} \gamma & -q_a \\ -e^i_c q_c & e^i_a + \frac{1}{(\gamma+1)} e^i_c q^c q_a \end{bmatrix} \quad (4.7)$$

$$g_{\mu\nu} = \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 0 & h_{ij} \end{bmatrix} \quad (5.7)$$

$$g^{\mu\nu} = \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 0 & h^{ij} \end{bmatrix} \quad (6.7)$$

$$E = e \quad (7.7)$$

با $N_i = 0$ و $N = 1$

$$E_{\mu}^A = \begin{bmatrix} \gamma & q^a \\ e_i^c q_c & e_i^a + \frac{1}{(\gamma+1)} e_i^c q_c q^a \end{bmatrix} \quad (3.7)$$

$$E^{\mu}_A = \begin{bmatrix} \gamma & -q_a \\ -e^i_c q_c & e^i_a + \frac{1}{(\gamma+1)} e^i_c q_c q_a \end{bmatrix} \quad (4.7)$$

$$g_{\mu\nu} = \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 0 & h_{ij} \end{bmatrix} \quad (5.7)$$

$$g^{\mu\nu} = \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 0 & h^{ij} \end{bmatrix} \quad (6.7)$$

$$E = e \quad (7.7)$$

انتخاب حالت $N_i = 0$ و $N = 1$ حل مسئله را کمی ساده تر می کند اما خلی در هدف نهایی ایجاد نمی کند زیرا N و N_i فقط در تعیین قيود و ابرریختی دستگاه نقش دارند.

برای تکانه‌ی همیوگ با e_i^a یعنی π^i_a

$$\begin{aligned} \pi^i_a &= \frac{\partial \mathcal{L}_{EH}}{\partial \dot{e}_i^a} \\ &= e \left(\frac{1}{2} \Omega_{ABC} \frac{\partial \Omega^{ABC}}{\partial (\partial_0 e_i^a)} + \Omega_{ACB} \frac{\partial \Omega^{ABC}}{\partial (\partial_0 e_i^a)} - 2 \Omega_B{}^{CB} \frac{\partial \Omega_{AC}{}^A}{\partial (\partial_0 e_i^a)} \right) \quad (۸.۷) \end{aligned}$$

برای تکانه‌ی همیوگ با e_i^a یعنی π^i_a

$$\begin{aligned} \pi^i_a &= \frac{\partial \mathcal{L}_{EH}}{\partial \dot{e}_i^a} \\ &= e \left(\frac{1}{2} \Omega_{ABC} \frac{\partial \Omega^{ABC}}{\partial (\partial_0 e_i^a)} + \Omega_{ACB} \frac{\partial \Omega^{ABC}}{\partial (\partial_0 e_i^a)} - 2 \Omega_B^{CB} \frac{\partial \Omega_{AC}^A}{\partial (\partial_0 e_i^a)} \right) \quad (8.7) \end{aligned}$$

محاسبات بسیار مفصلی منجر می‌شود به

تکانه‌ی π^i_a

$$\begin{aligned} \pi^i_a &= e \left(\partial_0 e^i_a - e^{ib} e^j_b \partial_0 e_{ja} + 2 e^j_a e^i_b \partial_j q^b - 2 e^i_a e^j_b \partial_j q^b + 2 e^i_a e^j_b \partial_0 e_j^b \right. \\ &\quad \left. - \frac{2}{\gamma(\gamma+1)} e^j_a q^c e^i_c q_b \partial_j q^b + \frac{2}{\gamma(\gamma+1)} e^i_a q^b e^j_b q_c \partial_j q^c \right) \quad (9.7) \end{aligned}$$

برای تکانه‌ی همیوگ با q_a یعنی k^a

$$k^a = \frac{\partial \mathcal{L}_{EH}}{\partial \dot{q}_a} = e \left(\frac{1}{2} \Omega_{ABC} \frac{\partial \Omega^{ABC}}{\partial (\partial_0 q_a)} + \Omega_{ACB} \frac{\partial \Omega^{ABC}}{\partial (\partial_0 q_a)} - 2 \Omega_B{}^{CB} \frac{\partial \Omega_{AC}{}^A}{\partial (\partial_0 q_a)} \right) \quad (10.7)$$

برای تکانه‌ی همیوگ با q_a یعنی k^a

$$k^a = \frac{\partial \mathcal{L}_{EH}}{\partial \dot{q}_a} = e \left(\frac{1}{2} \Omega_{ABC} \frac{\partial \Omega^{ABC}}{\partial (\partial_0 q_a)} + \Omega_{ACB} \frac{\partial \Omega^{ABC}}{\partial (\partial_0 q_a)} - 2 \Omega_B{}^{CB} \frac{\partial \Omega_{AC}{}^A}{\partial (\partial_0 q_a)} \right) \quad (10.7)$$

در اینجا نیز محاسبات مفصلی منجر می‌شود به

تکانه‌ی k^a

$$k^a = e \left(\frac{2}{\gamma(\gamma+1)} e^{ja} q_b \partial_j q^b + 2 \partial_j e^{ja} - \frac{2}{\gamma(\gamma+1)} q^a e^j{}_b \partial_j q^b + 2 e^{ja} e^k{}_b \partial_j e_k{}^b - \frac{2}{\gamma(\gamma+1)} q^a q^b \partial_j e^j{}_b - \frac{2}{\gamma(\gamma+1)} q^a q^b e^j{}_b e^k{}_c \partial_j e_k{}^c \right) \quad (11.7)$$

نمادگذاری‌های استفاده شده برای سهولت روابط

$$f(\mathbf{x}, t) = f \quad f(\mathbf{x}', t) = f' \quad (12.7)$$

$$\frac{\partial}{\partial x'^j} = \partial'_j \quad (13.7)$$

$$\delta(\mathbf{x} - \mathbf{x}') = \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} \quad (14.7)$$

نمادگذاری‌های استفاده شده برای سهولت روابط

$$f(\mathbf{x}, t) = f \quad f(\mathbf{x}', t) = f' \quad (12.7)$$

$$\frac{\partial}{\partial x'^j} = \partial'_j \quad (13.7)$$

$$\delta(\mathbf{x} - \mathbf{x}') = \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} \quad (14.7)$$

برخی از روابط مهم برای تابع دلتای دیراک

$$\partial'_j \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} = -\partial_j \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} \quad (15.7)$$

$$f' \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} = f \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} \quad (16.7)$$

$$f g' \partial_j \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} = f \partial_j (g \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'}) = f g \partial_j \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} + f \partial_j g \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} \quad (17.7)$$

$$f g' \partial'_j \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} = -f g' \partial_j \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} = -f g \partial_j \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} - f \partial_j g \delta_{\mathbf{x}\mathbf{x}'} \quad (18.7)$$

گروه پواسون‌های اساسی

$$\{e_i^a, \pi'^j_b\} = \delta_i^j \delta_b^a \delta_{xx'} \quad (19.7)$$

$$\{e_{ia}, \pi'^j_b\} = \delta_i^j \delta_a^b \delta_{xx'} \quad (20.7)$$

$$\{e_{ia}, \pi'^j_b\} = \eta_{ab} \delta_i^j \delta_{xx'} \quad (21.7)$$

$$\{e_i^a, \pi'^j_b\} = \eta^{ab} \delta_i^j \delta_{xx'} \quad (22.7)$$

$$\{q_a, k'^b\} = \delta_a^b \delta_{xx'} \quad (23.7)$$

$$\{q_a, k'_b\} = \eta_{ab} \delta_{xx'} \quad (24.7)$$

گروه پواسون‌های منتج از گروه پواسون‌های اساسی

$$\{e^i{}_a, \pi'^j{}_b\} = -e^i{}_b e^j{}_a \delta_{xx'} \quad (25.7)$$

$$\{e, \pi'^i{}_a\} = e e^i{}_a \delta_{xx'} \quad (26.7)$$

$$\{\partial_k e_i{}^a, \pi'^j{}_b\} = \delta_i^j \delta_b^a \partial_k \delta_{xx'} \quad (27.7)$$

$$\{\partial'_k e'^i{}_a, \pi^j{}_b\} = -\delta_i^j \delta_b^a \partial_k \delta_{xx'} \quad (28.7)$$

$$\{\partial_k e^i{}_a, \pi'^j{}_b\} = -\partial_k (e^i{}_b e^j{}_a) \delta_{xx'} - e^i{}_b e^j{}_a \partial_k \delta_{xx'} \quad (29.7)$$

$$\{\partial'_k e'^i{}_a, \pi^j{}_b\} = e^i{}_b e^j{}_a \partial_k \delta_{xx'} \quad (30.7)$$

$$\{\partial_i q_a, k'_b\} = \eta_{ab} \partial_i \delta_{xx'} \quad (31.7)$$

$$\{\partial'_i q'_a, k_b\} = -\eta_{ab} \partial_i \delta_{xx'} \quad (32.7)$$

از رابطه‌ی تکانه‌ی π^i_a سه قید پادمتقارن M_{ab} تعیین می‌شود

از رابطه‌ی تکانه‌ی π^i_a سه قید پادمتقارن M_{ab} تعیین می‌شود

سه قید M_{ab}

$$M_{ab} = \tilde{M}_{ab} + 2eu_{ab} \approx 0 \quad (33.7)$$

که در آن

$$\tilde{M}_{ab} = e_{ia}\pi^i_b - e_{ib}\pi^i_a \quad (34.7)$$

$$u_{ab} = e^i_a \partial_i q_b - e^i_b \partial_i q_a + \frac{1}{\gamma(\gamma+1)} q_c \partial_i q^c (e^i_b q_a - e^i_a q_b) \quad (35.7)$$

از رابطه‌ی تکانه‌ی π^i_a سه قید پادمتقارن M_{ab} تعیین می‌شود

سه قید M_{ab}

$$\begin{aligned} M_{ab} &= \tilde{M}_{ab} + 2eu_{ab} \\ &\approx 0 \end{aligned} \quad (33.7)$$

که در آن

$$\tilde{M}_{ab} = e_{ia}\pi^i_b - e_{ib}\pi^i_a \quad (34.7)$$

$$u_{ab} = e^i_a \partial_i q_b - e^i_b \partial_i q_a + \frac{1}{\gamma(\gamma+1)} q_c \partial_i q^c (e^i_b q_a - e^i_a q_b) \quad (35.7)$$

\tilde{M}_{ab} جبر لورنتس را برآورده می‌کند.

$$\{\tilde{M}_{ab}, \tilde{M}'_{cd}\} = (\eta_{ac}\tilde{M}_{bd} - \eta_{ad}\tilde{M}_{bc} + \eta_{bd}\tilde{M}_{ac} - \eta_{bc}\tilde{M}_{ad})\delta_{xx'} \quad (36.7)$$

از رابطهی تکانهی π^i_a سه قید پادمتقارن M_{ab} تعیین می شود

سه قید M_{ab}

$$M_{ab} = \tilde{M}_{ab} + 2eu_{ab} \approx 0 \quad (33.7)$$

که در آن

$$\tilde{M}_{ab} = e_{ia}\pi^i_b - e_{ib}\pi^i_a \quad (34.7)$$

$$u_{ab} = e^i_a \partial_i q_b - e^i_b \partial_i q_a + \frac{1}{\gamma(\gamma+1)} q_c \partial_i q^c (e^i_b q_a - e^i_a q_b) \quad (35.7)$$

\tilde{M}_{ab} جبر لورنتس را برآورده می کند.

$$\{\tilde{M}_{ab}, \tilde{M}'_{cd}\} = (\eta_{ac}\tilde{M}_{bd} - \eta_{ad}\tilde{M}_{bc} + \eta_{bd}\tilde{M}_{ac} - \eta_{bc}\tilde{M}_{ad})\delta_{xx'} \quad (36.7)$$

Padmanabhan, Thanu. Gravitation: foundations and frontiers. Cambridge University Press, 2010.

Hinterbichler, Kurt, and Rachel A. Rosen. "Interacting spin-2 fields." Journal of High Energy Physics 2012, no. 7 (2012): 1-34.

با استفاده از روابط گروه‌های پواسون و مقداری محاسبه می‌توان نشان داد که سه قید M_{ab} نیز قسمت فضایی جبر لورنتس (تقارن دورانی) را برآورده می‌کنند.

$$\{M_{ab}, M'_{cd}\} = (\eta_{ac}M_{bd} - \eta_{ad}M_{bc} + \eta_{bd}M_{ac} - \eta_{bc}M_{ad})\delta_{xx'} \quad (37.7)$$

با استفاده از روابط گروه‌های پواسون و مقداری محاسبه می‌توان نشان داد که سه قید M_{ab} نیز قسمت فضایی جبر لورنتس (تقارن دورانی) را برآورده می‌کنند.

$$\{M_{ab}, M'_{cd}\} = (\eta_{ac}M_{bd} - \eta_{ad}M_{bc} + \eta_{bd}M_{ac} - \eta_{bc}M_{ad})\delta_{xx'} \quad (37.7)$$

- قیود M_{ab} تابعی از q_a ها و مشتقات فضایی آنها هستند اما تابعی از تکانه‌های k^a نیستند و به طور مستقل قسمت فضایی جبر لورنتس را برآورده می‌کنند.

با استفاده از روابط گروه‌های پواسون و مقداری محاسبه می‌توان نشان داد که سه قید M_{ab} نیز قسمت فضایی جبر لورنتس (تقارن دورانی) را برآورده می‌کنند.

$$\{M_{ab}, M'_{cd}\} = (\eta_{ac}M_{bd} - \eta_{ad}M_{bc} + \eta_{bd}M_{ac} - \eta_{bc}M_{ad})\delta_{xx'} \quad (37.7)$$

- قیود M_{ab} تابعی از q_a ها و مشتقات فضایی آنها هستند اما تابعی از تکانه‌های k^a نیستند و به طور مستقل قسمت فضایی جبر لورنتس را برآورده می‌کنند.
- تکانه‌های k^a در رابطه‌ی (۱۱.۷) تابعی از سرعت‌ها نیستند و باعث اعمال سه قید دیگر در مسئله می‌شوند.

با استفاده از روابط گروه‌های پواسون و مقداری محاسبه می‌توان نشان داد که سه قید M_{ab} نیز قسمت فضایی جبر لورنتس (تقارن دورانی) را برآورده می‌کنند.

$$\{M_{ab}, M'_{cd}\} = (\eta_{ac}M_{bd} - \eta_{ad}M_{bc} + \eta_{bd}M_{ac} - \eta_{bc}M_{ad})\delta_{xx'} \quad (37.7)$$

- قیود M_{ab} تابعی از q_a ها و مشتقات فضایی آنها هستند اما تابعی از تکانه‌های k^a نیستند و به طور مستقل قسمت فضایی جبر لورنتس را برآورده می‌کنند.
- تکانه‌های k^a در رابطه‌ی (۱۱.۷) تابعی از سرعت‌ها نیستند و باعث اعمال سه قید دیگر در مسئله می‌شوند.
- قیود M_{ab} با هر ترکیبی از سه قید وابسته به تکانه‌های k^a نمی‌توانند جبر کامل لورنتس را برآورده کنند. به همین دلیل نیاز به باز تعریفی از قیود مسئله لازم به نظر می‌رسد.

از روابط تکانه‌های π^i_a و k^a سه قید پادمتقارن L_{ab} تعیین می‌شود

از روابط تکانه‌های π^i_a و k^a سه قید پادمتقارن L_{ab} تعیین می‌شود

سه قید L_{ab}

$$\begin{aligned} L_{ab} &= \tilde{L}_{ab} + 2v_{ab} \\ &\approx 0 \end{aligned} \quad (38.7)$$

که در آن

$$\tilde{L}_{ab} = \tilde{M}_{ab} + q_a k_b - q_b k_a \quad (39.7)$$

$$v_{ab} = \partial_i (e (q_b e^i_a - q_a e^i_b)) \quad (40.7)$$

از روابط تکانه‌های π^i_a و k^a سه قید پادمتقارن L_{ab} تعیین می‌شود

سه قید L_{ab}

$$\begin{aligned} L_{ab} &= \tilde{L}_{ab} + 2v_{ab} \\ &\approx 0 \end{aligned} \quad (38.7)$$

که در آن

$$\tilde{L}_{ab} = \tilde{M}_{ab} + q_a k_b - q_b k_a \quad (39.7)$$

$$v_{ab} = \partial_i (e (q_b e^i_a - q_a e^i_b)) \quad (40.7)$$

به طور واضحی \tilde{L}_{ab} جبر لورنتس را برآورده می‌کند.

$$\{\tilde{L}_{ab}, \tilde{L}'_{cd}\} = (\eta_{ac}\tilde{L}_{bd} - \eta_{ad}\tilde{L}_{bc} + \eta_{bd}\tilde{L}_{ac} - \eta_{bc}\tilde{L}_{ad})\delta_{xx'} \quad (41.7)$$

با محاسبات نسبتاً مفصلی می‌توان نشان داد که سه قید L_{ab} نیز قسمت فضایی جبر لورنتس (تقارن دورانی) را برآورده می‌کنند.

$$\{L_{ab}, L'_{cd}\} = (\eta_{ac}L_{bd} - \eta_{ad}L_{bc} + \eta_{bd}L_{ac} - \eta_{bc}L_{ad})\delta_{xx'} \quad (۴۲.۷)$$

با محاسبات نسبتاً مفصلی می‌توان نشان داد که سه قید L_{ab} نیز قسمت فضایی جبر لورنتس (تقارن دورانی) را برآورده می‌کنند.

$$\{L_{ab}, L'_{cd}\} = (\eta_{ac}L_{bd} - \eta_{ad}L_{bc} + \eta_{bd}L_{ac} - \eta_{bc}L_{ad})\delta_{xx'} \quad (۴۲.۷)$$

از روابط تکانه‌های π^i_a و k^a سه قید دیگر نیز تعیین می‌شود که با سه قید L_{ab} جبر لورنتس را به‌طور کامل برآورده می‌کنند.

از روابط تکانه‌های π^i_a و k^a سه قید دیگر L_{0a} نیز تعیین می‌شوند

از روابط تکانه‌های π^i_a و k^a سه قید دیگر L_{0a} نیز تعیین می‌شوند

سه قید L_{0a}

$$L_{0a} = \tilde{L}_{0a} + 2v_{0a} \approx 0 \quad (43.7)$$

که در آن

$$\tilde{L}_{0a} = \gamma k_a - \frac{1}{(\gamma + 1)} q^e \tilde{M}_{ae} \quad (44.7)$$

$$v_{0a} = \partial_i \left(\frac{1}{(\gamma + 1)} e q_a q^c e^i_c - \gamma e e^i_a \right) \quad (45.7)$$

از روابط تکانه‌های π^i_a و k^a سه قید دیگر L_{0a} نیز تعیین می‌شوند

سه قید L_{0a}

$$\begin{aligned} L_{0a} &= \tilde{L}_{0a} + 2v_{0a} \\ &\approx 0 \end{aligned} \quad (۴۳.۷)$$

که در آن

$$\tilde{L}_{0a} = \gamma k_a - \frac{1}{(\gamma + 1)} q^e \tilde{M}_{ae} \quad (۴۴.۷)$$

$$v_{0a} = \partial_i \left(\frac{1}{(\gamma + 1)} e q_a q^c e^i_c - \gamma e e^i_a \right) \quad (۴۵.۷)$$

می‌توان نشان داد که برای \tilde{L}_{0a} ها با یکدیگر و همچنین با \tilde{L}_{ab} ها جبر لورنتس برقرار است.

$$\left\{ \tilde{L}_{0a}, \tilde{L}'_{0b} \right\} = -\tilde{L}_{ab} \delta_{\mathbf{xx}'} = \eta_{00} \tilde{L}_{ab} \delta_{\mathbf{xx}'} \quad (۴۶.۷)$$

$$\left\{ \tilde{L}_{0a}, \tilde{L}'_{cd} \right\} = \left(\eta_{ad} \tilde{L}_{0c} - \eta_{ac} \tilde{L}_{0d} \right) \delta_{\mathbf{xx}'} \quad (۴۷.۷)$$

همچنین با محاسبات مفصلی می‌توان نشان داد که برای قیود L_{0a} با یکدیگر و همچنین با قیود L_{ab} نیز جبر لورنتس برقرار است.

همچنین با محاسبات مفصلی می‌توان نشان داد که برای قیود L_{0a} با یکدیگر و همچنین با قیود L_{ab} نیز جبر لورنتس برقرار است.

$$\{L_{0a}, L'_{0b}\} = -L_{ab}\delta_{\mathbf{xx}'} = \eta_{00}L_{ab}\delta_{\mathbf{xx}'} \quad (48.7)$$

$$\{L_{0a}, L'_{cd}\} = (\eta_{ad}L_{0c} - \eta_{ac}L_{0d})\delta_{\mathbf{xx}'} \quad (49.7)$$

همچنین با محاسبات مفصلی می‌توان نشان داد که برای قیود L_{0a} با یکدیگر و همچنین با قیود L_{ab} نیز جبر لورنتس برقرار است.

$$\{L_{0a}, L'_{0b}\} = -L_{ab}\delta_{xx'} = \eta_{00}L_{ab}\delta_{xx'} \quad (48.7)$$

$$\{L_{0a}, L'_{cd}\} = (\eta_{ad}L_{0c} - \eta_{ac}L_{0d})\delta_{xx'} \quad (49.7)$$

روابط (41.7)، (48.7) و (49.7) نشان می‌دهد که برای ۶ قید پادمتقارن L_{AB} جبر لورنتس به‌طور کامل برقرار است.

همچنین با محاسبات مفصلی می‌توان نشان داد که برای قیود L_{0a} با یکدیگر و همچنین با قیود L_{ab} نیز جبر لورنتس برقرار است.

$$\{L_{0a}, L'_{0b}\} = -L_{ab}\delta_{xx'} = \eta_{00}L_{ab}\delta_{xx'} \quad (48.7)$$

$$\{L_{0a}, L'_{cd}\} = (\eta_{ad}L_{0c} - \eta_{ac}L_{0d})\delta_{xx'} \quad (49.7)$$

روابط (41.7)، (48.7) و (49.7) نشان می‌دهد که برای 6 قید پادمتقارن L_{AB} جبر لورنتس به‌طور کامل برقرار است.

$$\{L_{AB}, L'_{CD}\} = (\eta_{AC}L_{BD} - \eta_{AD}L_{BC} + \eta_{BD}L_{AC} - \eta_{BC}L_{AD})\delta_{xx'} \quad (50.7)$$

همچنین با محاسبات مفصلی می‌توان نشان داد که برای قیود L_{0a} با یکدیگر و همچنین با قیود L_{ab} نیز جبر لورنتس برقرار است.

$$\{L_{0a}, L'_{0b}\} = -L_{ab}\delta_{xx'} = \eta_{00}L_{ab}\delta_{xx'} \quad (48.7)$$

$$\{L_{0a}, L'_{cd}\} = (\eta_{ad}L_{0c} - \eta_{ac}L_{0d})\delta_{xx'} \quad (49.7)$$

روابط (48.7)، (49.7) و (41.7) نشان می‌دهد که برای ۶ قید پادمتقارن L_{AB} جبر لورنتس به‌طور کامل برقرار است.

$$\{L_{AB}, L'_{CD}\} = (\eta_{AC}L_{BD} - \eta_{AD}L_{BC} + \eta_{BD}L_{AC} - \eta_{BC}L_{AD})\delta_{xx'} \quad (50.7)$$

در واقع برقراری رابطه‌ی (50.7) همان نتیجه‌ای است که هدف اصلی مسئله را برآورده می‌کند.

در اینجا حل مسئله در حالت $N = 1$ و $N_i = 0$ توضیح داده شد. در حال حاضر در حال حل مسئله با N_i و N بدون هیچ شرط خاصی هستیم. مسئله در حال تکمیل شدن است و به نتایج خوبی رسیده‌ام. حل مسئله در این حالت مفصل‌تر بوده و دشواری‌های بیشتری دارد. در این حالت قیود و ابرریختی نیز تعیین شده و برقراری جبر پوانکاره برای ۶ قید L_{AB} و چهار قید و ابرریختی نتیجه‌ای است که انتظار آن می‌رود.

پایان